

ZESDE TOONEEL.

LOUISE, MARIE.

MARIE.

Loes!... kom toch!... die Max is zoo vervelend; hij doet niets als zuchten.... (*Louise zucht onwillekeurig*)... hij kijkt me zoo gek aan.... en zegt „„Je lieve zusje Louise!... dan zucht hij weer! en zegt weer „„die lieve Louise!... erg vervelend!... en toen ik hem zeide „„Louise houdt veel van je!...“ (*Louise springt schrikkende, zenuwachtig op*) toen vloog hij in eens op mij aan en wilde mij een zoen geven.... maar ik gaf hem een patsch!... (*schalksch lachende*.) Zeg, Loes.... zou hij op mij.... of op jou verliefd zijn?...

LOUISE (*zenuwachtig*.)

Och kind, wat zeur je!... Kijk eens: zit mijn haar goed?... en mijn japon?... hoe staat die roos? toe, strik dat lintje om mijn hals eens goed. (*Marie wil het doen, doch Louise gaat weer weg*).... Miesje!... ben ik niet erg bleek?.... Zei neef Max nog iets meer!?... (*zucht*)

MARIE (*ter zijde*.)

Ik geloof dat ik spoedig op school iets vertellen kan!

LOUISE.

Toe, Miesje lief.... ga nog wat bij hem!... ik moet nog wat Eau de Cologne nemen!...

MARIE.

Dank je best!... hij is mij te vervelend!... trouwens jij bent ook niet erg amusant!... ga toch!...

LOUISE (*naar de karaf gaande schenkt in*.)

Eerst een slokje water!...

MARIE (*terwijl Louise dit doet; ter zijde*.)

Als ze bij elkaâr zijn kijk ik door 't sleutelgat!... wat zal ik dan veel kunnen vertellen.... wacht maar, Miesje, nu heb ik ook een zus die verliefd is!...

LOUISE (*zenuwachtig*.)

Nu, nóg wat Eau de Cologne!... (*morst veel Eau de Cologne*.) Nog eens in den spiegel kijken!... (*kijkt in den spiegel — arrangeert iets aan het haar — schrikt, het schortje ziende*).... ik heb mijn schort nog voor!... (*doet het af en gooit het ver weg*.) „Kom, moed gevat!... (*ter zijde*) laat ik me goed houden tegenover dat kind... ze mocht eens denken dat ik zenuwachtig ben!... (*bedwaard tot Marie*).... Nu, kind, ik ga!...

MARIE *zet zich in den fauteuil; schalks lachende*.)

Goed!... ik blijf knusjes hier!...

LOUISE (*gaat naar de deur met afgemeten passen; Marie ziet een anderen kant op; bij de deur blijft Louise even staan; ziet naar Marie, — als viel haar eensklaps wat in — ter zijde*)

Marie!!... het sleutelgat!!... ik sluit haar hier op!!! (*af*.)

MARIE (*springt op, loopt geheimzinnig lachende naar de deur — vindt die gesloten — staat verbaasd — en roept kwaad uit*.) Opgesloten!!... valsche kat!!... (*daarna valt zij, in haar boezelaar schreiende, op een stoel bij de deur*.)

Het scherm valt.